

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Baggrunden for lovforslaget

På rådsmødet (retlige og indre anliggender samt civilbeskyttelse) den 28.-29. maj 2001 vedtog Rådet forordning nr. 1091/2001/EF af 28. maj 2001 om fri bevægelighed for indehavere af visum til længerevarende ophold (i det følgende forordningen) og direktiv 2001/40/EF af 28. maj 2001 om gensidig anerkendelse af afgørelser om udsendelse af tredjelandsstatsborgere (i det følgende direktivet). Begge retsakter blev vedtaget med hjemmel i afsnit IV i EF-traktaten. Retsakterne er optrykt som bilag 3 og 4 til lovforslaget.

Forordningen blev offentliggjort i De Europæiske Fællesskabers Tidende den 6. juni 2001. Direktivet blev offentliggjort i De Europæiske Fællesskabers Tidende den 2. juni 2001.

Som følge af det danske forbehold vedrørende retlige og indre anliggender deltog Danmark ikke i Rådets vedtagelse af forordningen og direktivet, der ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark.

Det fremgår af retsakternes præambler, at der er tale om retsakter til udbygning af Schengenreglerne.

Inden 6 måneder efter at Rådet har truffet afgørelse om et forslag til udbygning af Schengenreglerne efter bestemmelserne i afsnit IV i EF-traktaten, træffer Danmark afgørelse om, hvorvidt det vil gennemføre denne afgørelse i sin nationale lovgivning, jf. artikel 5 i Protokollen om Danmarks Stilling.

Hvis Danmark beslutter sig herfor, vil denne afgørelse skabe en folkeretlig forpligtelse mellem Danmark og de øvrige Schengenlande.

Danmark meddelte under Rådets møde i maj 2001, at der ville blive fremsat et lovforslag med henblik på at gennemføre forordningen og direktivet i dansk ret, så snart Folketinget mødtes i den kommende Folketingssamling i oktober 2001.

Lovforslaget blev herefter fremsat den 23. oktober 2001 som lovforslag nr. L 42, men bortfaldt som følge af Folketingsvalget den 20. november 2001. Forslaget genfremsættes ved nærværende lovforslag.

Da sager vedrørende udlændingeloven ved kongelig resolution af 27. november 2001 er overført fra Indenrigsministeriet til Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration, er der i lovforslagets bemærkninger henvist til ministeren for flygtninge, indvandrere og integration de steder, hvor kompetencen efter udlændingelovens ordlyd er tillagt indenrigsministeren.

Der henvises nærmere til afsnit 4.

2. Indholdet af forordning nr. 1091/2001/EF af 28. maj 2001 om fri bevægelighed for indehavere af visum til længerevarende ophold

Efter den hidtidige bestemmelse i Schengenkonventionens artikel 18 giver et nationalt begrænset visum til ophold af mere end tre måneders varighed (nationalt langtidvisum) under visse betingelser indehaveren ret til at rejse gennem de øvrige Schengenlande til det visumudstedende land. Nogle Schengenlande udsteder sådanne nationale langtidvisa med henblik på efterfølgende udstedelse af opholdstilladelse. Danmark udsteder ikke sådanne visa. Schengenkonventionens artikel 18 er gennemført i udlændingelovens § 2 b, stk. 3, 1. pkt.

Efter Schengenkonventionen har en person med et ensartet Schengenvisum til kortvarigt ophold ret til inden for visummets gyldighedsperiode at indrejse og opholde sig i Schengenlandene i indtil 3 måneder pr. halvår regnet fra datoen for den første indrejse i Schengenlandene, jf. herved udlændingelovens § 2 b, stk. 2.

Forordningen indebærer, at Schengenkonventionens artikel 18 er ændret med henblik på at ligestille nationale langtidvisa med ensartede Schengenvisa til kortvarigt ophold, således at en person med et nationalt langtidvisum har samme ret til at indrejse og opholde sig i alle Schengenlandene i de første tre måneder af visummets gyldighedsperiode som personer med et ensartet Schengenvisum.